

Valby 7. maj 2020

Til

Folketingets erhvervsudvalg

Spørgsmål fra Finans og Leasing til L 149

Finans og Leasing retter her med henvendelse til Folketingets Erhvervsudvalg med en række spørgsmål og bemærkninger til lovforslag L 149. Vi beder venligst om, at udvalget beder om erhvervsministerens svar på de forskellige spørgsmål vi har.

Omkostningerne ved gennemførelse af loven

Erhvervsministeriet er ansvarlig for at der udarbejdes retvisende og fyldestgørende beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af L149, jf. Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet afsnit 2.8.6. Der stilles blandt andet krav om kvantificering af konsekvenserne, hvis de samlede administrative konsekvenser overstiger DKK 4 mio. Der ses ikke at være datamæssige eller administrative hensyn, der kan begrunde en fravigelse af kravet.

Det fremgår af Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger stk. 3.7 at "Hvis høringssvar mv. i forbindelse med den offentlige høring giver anledning til væsentlige ændringer af den erhvervsøkonomiske konsekvensvurdering, skal vurderingen opdateres, inden lovforslaget fremsættes i Folketinget".

Af de offentliggjorte høringssvar fremgår det at Dansk Kredit Råd, Finans & Leasing, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finans Danmark og Dansk Annoncørforening hver især giver udtryk for at de samlede administrative omkostninger til gennemførelse af L149 langt overstiger bagatelgrænsen på 4 mio. DKK.

F&L's spørgsmål er derfor: I betragtning af at bl.a. brancheforeningerne for samtlige berørte banker og finansieringsselskaber entydigt peger på at omkostningsniveauet er fejlagtigt bedømt, har Ministeren iværksat eller tænkt sig at iværksætte en reel undersøgelse af omkostningerne jævnfør vejledningens pkt. 3.7?

Ikrafttræden bør udskydes

Vi er nu i en situation, hvor lovforslaget bliver vedtaget meget tæt op mod den foreslåede ikrafttræden 1. juli. Det giver vores medlemmer ekstremt kort tid til at implementere ganske store IT-mæssige ændringer. Det, mener vi ikke, er rimeligt. Ændringerne som følge af lovforslaget er særligt vanskelige og vigtige, da der er tale om præceptiv forbrugerbeskyttelsesregler, som er underlagt skrappe civile og offentlige sanktioner. Dertil kommer, at det er et meget indviklet regelsæt, der foreslås med såvel en civilretlig grænse for ÅOP på 35% som en grænse på 25% ÅOP for markedsføring med forskellige modifikationer. Samt et omkostningsloft på 100%.

Det er en meget omfattende øvelse at sikre sig overholdelse af disse regler i alle ender og kanter af forretningen det være sig on-line, i butikker, hos samarbejdspartnere/formidlere, annoncører m.v. Det er både dyrt og tidskrævende at foretage den slags ændringer og i en tid, hvor virksomhederne i forvejen er fuldt fokuserede på at overleve og at hjælpe deres kunder bedst muligt gennem krisen, vil det være en stor belastning og i øvrigt praktisk taget umuligt at skulle til at foretage så store IT-mæssige ændringer på så kort tid. Det gør det selvsagt ikke lettere, at vi agerer underlagt præmisserne af Covid-19.

Vi noterede os, at erhvervsministeren under 1. behandlingen om dette emne nævnte, at man har kendt til de politiske forlig som lovforslaget implementerer allerede før jul 2019. Det er dog vores opfattelse, at det ikke er rimeligt at pålægge private virksomheder pligt til at påbegynde implementering af påtænkte lovforslag, før det er vedtaget af Folketinget. Omvendt ville vores medlemmer jo heller ikke kunne sende regningen for IT-udvikling m.v. for påtænkte lovforslag, som af forskellige grunde ikke gennemføres eller gennemføres i ændret form.

Man må efter vores opfattelse have respekt for, at ny lov kræver 3 behandlinger i Folketinget. Det er en demokratisk uskik, at der ikke indlægges en rimelig tid herefter til implementering med mindre at der er helt tvingende grunde til andet. Hvilket ikke gør sig gældende i dette tilfælde.

Finans og Leasing vil på denne baggrund på det kraftigste opfordre til, at lovforslagets ikrafttræden udskydes til 1. jan. 2021 eller i det mindste 1. okt. 2020.

Markedsføring/gamling

Vedhæftet findes en skærmudskrift af en google-søgning på BT den 3. april i år.

Reklamen for Danske Bank er fra BT's eget annoncenetværk, mens de to andre fra Santander Consumer Bank og spiludbyderen Mr. Green er fra Googles netværk.

Det kan være, at Google kan styre de sidste to, så de ikke bliver vist samtidig, men det er ikke muligt for annoncørerne altså Santander Consumer Bank at kontrollere, om det sker. Samtidig er der ikke nogen dataudveksling mellem BT's eget netværk og Googles, så disse kan under alle omstændigheder ikke styres.

Hvordan har regeringen tænkt sig at sikre, at Google (og andre netværksudbydere så som fx Facebook) indretter deres system, så det sikres, at reklamer for forbrugslån herunder branding af banker ikke optræder samtidig med reklamer for spil, således at lovforslagets forbud herimod kan overholdes?

Hvis ikke det sker, må kreditgivere omfattes af lovforslaget helt undgå at annoncere for deres produkter på on-line tjenester til stor skade for konkurrencen.

Det havde alt andet lige være lettere og mere rimeligt, hvis man havde pålagt spiludbydere markedsføringsrestriktioner. Vi opfordrer derfor endnu en gang til at man overvejer denne del af lovforslaget, hvis konsekvenser på ingen måde er tænkt ordentligt igennem.

F&L kalder på en ensartet behandling af kassekreditter og andre revolverende produkter

F&L vil gentage vores opfordring fra vores hørings svar om en ensartet behandling af kassekreditter og andre revolverende produkter så som kontokortordninger og kreditkort i forhold til undtagelsen for omkostningsloftet.

Det fremgår af høringsnotatet til lovforslaget på side 12 nederst, som begrundelse for, at det alene er kassekreditter og ikke andre revolverende, tidsbegrænsede lån, der undtages for omkostningsloftet, følgende:

"Der bør kun fastsættes undtagelser til omkostningsloftet, når det ikke er muligt at beregne omkostningsloftet. Det gør sig kun gældende for kassekreditter, der ikke skal indfries inden for en på forhånd fastsat dato."

Det udsagn er ikke korrekt, som det fremgår nedenfor. Lovforslaget hviler altså på forkerte faktuelle oplysninger.

F&L har svært ved at tror, at de politikere, som stod bag forliget om lovforslaget har haft til hensigt at alene kassekreditter og ikke kontokort og kreditkort skulle være undtaget fra omkostningsloftet. Det fremgik der i hvert fald ikke noget om i forligsteksten.

Problemet er, at kassekreditter knytter sig til "en løbende konto" og ikke omfatter andre revolverende kreditfaciliteter som kontokort og kreditkort (se nærmere i vores høringssvar side 2-3, hvor vi indgående har gennemgået den seneste tekniske ændring af kreditaftaleloven i 2012).

Vi mener ikke det er korrekt efter ændringen af reglerne i 2012 at nævne, at definitionen på kassekreditter også omfatter "visse kontokort", således som det fremgår af L 149 på side 24, venstre spalte nederst. Disse lovbemærkninger stammer fra 2009-loven og blev netop erstattet af 2012-loven.

Det helt afgørende er, at kontokort og kreditkort typisk også er ubegrænsede i tid, hvorfor det ligesom ved kassekreditter ikke er muligt at beregne omkostningsloftet, hvilket jo er det afgørende argument for at undtage kassekreditterne.

Som vi har peget på i høringssvaret, er beskyttelseshensynet præcist det samme om kunden har en kassekredit eller en anden revolverende kreditfacilitet i form af kontokort eller kreditkort. Produkterne er i direkte konkurrence med hinanden og bør derfor omfattes af éns regler.

Et andet argument her for er, at lovgiver ellers ikke har løst opgaven, da man jo netop ikke vil være i stand til på kontokort og kreditkort med ubegrænset løbetid at beregne omkostningsloftet. Det er jo netop begrundelsen for, at man undtager kassekreditter for omkostningsloftet.

Der ses i øvrigt ikke at være nogen former for omgåelsesmuligheder ved at lade alle revolverende produkter blive omfattet af samme regler.

Hvis lovforslaget fastholdes uændret bedes det oplyst, hvorledes man kan beregne omkostningsloftet for et kontokort eller en kreditkort, og hvordan dette skulle adskille sig fra en kassekredit.

Nyt omkostningsloft ved aftale om henstand som konstituerer en ny kreditaftale?

Hvis der indgås en henstandsftale mod betaling, som dermed udgør en ny kreditaftale jf. kreditaftalelovens 3, stk. 1, nr.3 modsætningsvis, forstår vi lovforslaget således, at den nye kreditaftale skal overholde ÅOP-loftet på 35%. Det ønskes bekræftet, at det så også betyder, at der løber en ny beregning af omkostninger i forhold til omkostningsloftet på 100%.

Uklarhed i lovbemærkningerne om, hvilke kreditgivere der er pligtet til at foretage kreditværdighedsvurdering

I lovforslagets pkt. 2.1.3, fremgår følgende: *"Denne strengere civilretlige sanktion for overtrædelser af loftet over de årlige omkostninger i procent på 35 procent for fysiske og juridiske personer, der ikke er en forbrugslånsvirksomhed, skyldes, at disse som udgangspunkt ikke er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering ved aftalens indgåelse. Dette bør modsvare en strengere civilretlig sanktion, hvis omkostningsloftet overtrædes."*

Hvis der er tale om en erhvervsdrivende, som indgår en kreditaftale med en forbruger, og aftalen ikke er omfattet af nogen af kreditaftalelovens undtagelser fx at lånet er helt gratis, så gælder alle krav i kreditaftaleloven herunder også kravet om en kreditværdighedsvurdering jf § 7 c efter F&L's opfattelse. Teksten er således ikke en korrekt udlægning af kreditaftaleloven. Der kan henvises til § 4, stk. 1, nr. 2 om definitionen på en kreditgiver, "en fysisk eller juridisk person, der yder eller giver tilsagn om at yde kredit som led i udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed". Det er F&L bekendt ikke et krav, at der er tale om en finansiel virksomhed eller at virksomheden hovedsageligt består i at yde kredit for at være omfattet af kreditaftaleloven. Dette ønskes bkræftet og korrigeret i lovbemærkningerne.

Mulig fejlskrift på side 47

I lovforslaget side 47, venstre spalte, 1. afsnit fremgår følgende: "*En rente- og omkostningsfri kredit, der ved misligholdelse omdannes til en kredit, hvor der skal betales løbende rente og eventuelt oprettelsesgebyr er kun omfattet af forslaget til § 11 a om et [ordet "loft" mangler] over de årlige omkostninger i procent, hvis den oprindelige kreditaftale er indgået før lovens ikrafttræden.*" Det giver da ikke mening. Der burde vel stå "efter" i stedet for "før" i sidste linje.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør

Finans og Leasing

Mobil 40382987

chb@finansogleasing.dk